

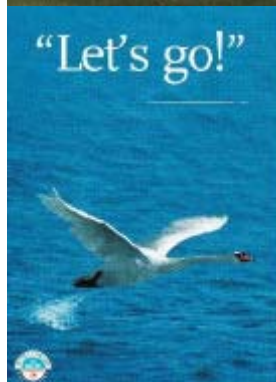

Somsen horizon

Jaargang 10 - nummer 19 - Mei 2007

Back to our roots: Terug naar onze wortels!!!

- ◆ **REÜNIE NIEUWS EN
NOG EENS NIEUWS !
en bovendien:**
- ◆ *De eeuwige strijd tegen
het water*
- ◆ *Het ontstaan van
Gelderland*
- ◆ *Beloning voor een
weekeinde afzien*
- ◆ *Fietsvakantie in Cuba*
- ◆ *Zonder vervoer staat
alles stil*
- ◆ *Wat doet die haan toch
op de kerktoeren?*
- ◆ *Moderne pelgrims*
- ◆ *Weer een gedichten-
bundel vanuit het
Somsenhuis*

*Laatste kans
om je aan te
melden voor de 3^{de}
wereldwijde
Somsen reünie
17-19 augustus
2007*

*Halfjaarlijks
familiemagazine*

Bestuur Somsen Stichting

Johan Somsen [1089], *voorzitter en vertaler (Engels)*
 Schietbaanweg 11, 8162 GP Epe
 tel.: 0578-629 893 / 06 290 324 84
 E-MAIL: JOHAN.F.SOMSEN@WXS.NL

Margriet Iserief-Somsen [2878], *secretaris*
 Jan Tooropstraat 2, 3817 PZ Amersfoort
 tel.: 033-461 96 43
 E-MAIL: SOMSENSTICHTING@CASEMA.NL

Jan van Daatselaar [679]
penningmeester
 Esstraat 22, 7131 CT Lichtenvoorde
 tel.: 0544-375 783
 E-MAIL: J.V.DAATSelaar@HETNET.NL

Gree van Daatselaar-Somsen [53]
vice-voorzitter
 Esstraat 22, 7131 CT Lichtenvoorde
 tel.: 0544-375 783
 E-MAIL: GREE.VD.SOMSEN@HETNET.NL

Wim Somsen [518], *2e secretaris*
 Hoge Heurnseweg 8, 7095 CJ De Heurne
 tel.: 0315-652 115
 E-MAIL: JWSOMSEN01@HETNET.NL

Berto Somsen [423], *2e penningmeester*
 Burg. Wilhelmweg 27, 7151 AA Eibergen
 tel.: 0545-476 272
 E-MAIL: BCSOMSEN@CS.COM

Helmut Somsen [1562], *lid*
 Provinzialstrasse 70, 46499 Hamminkeln
 Bundesrepublik Deutschland (BRD)
 tel.: 0049-287 35 36
 E-MAIL: HELMUT.SOMSEN@T-ONLINE.DE

Ada Somsen [75], *lid*
 Liendenhof 115, 1108 HG Amsterdam Zuidoost
 tel.: 020-696 18 34
 E-MAIL: ADASOMSEN01@WANADOO.NL

Theo Somsen [227], *lid en redactie Somsen Horizon*
 Hindenhoek 11, 8172 AC Vaassen
 tel.: 0578-572 867
 E-MAIL: THEOSOMSEN@CS.COM

Adviseurs Somsen Stichting

Dick Somsen [130], *genealogische bestanden*
 Monteverdilaan 175, 8031 DL Zwolle
 tel.: 038-454 23 60
 E-MAIL: SOMSEN.DJ@NET.HCC.NL

John Somsen [2353], *USA en Internet*
 4579 Daisy Drive, Kissimmee, FL 34746-6386, USA
 tel.: 001 407 397 91 07
 E-MAIL: SOMSEN@CROCKER.COM

Ben Somsen [396], *audio-visuele ondersteuning*
 Lariksweg 1, 7151 XW Eibergen
 tel.: 0545-472 546, fax.: 0545-475 359
 E-MAIL: SOMSENSVIDEO@PLANET.NL

Internet

Somsen website: <http://www.somsen.org>

Bankzaken USA

Mrs Marieke Edwards-Jager Gerlings [725]
 920 East Bay Dr. NE# 3D301, Olympia,
 WA. 98506-1222, USA
 tel.: 001 360 786 15 83
 E-MAIL: HOLLAMER@AOL.COM

Colofon**Somsen Horizon**

is een uitgave van de Somsen Stichting

Verschijningsfrequentie: 2 x per jaar, in mei en november
Opplage: Nederlands: 200, Engels: 100

Donateurs

Het blad wordt gratis toegezonden aan de donateurs van de Somsen Stichting, die **jaarlijks** minimaal **€ 15,-** overmaken op: **giro 79 09 885** t.n.v. Somsen Stichting te Lichtenvoorde. een hoger bedrag wordt zeer gewaardeerd!

Redactie Somsen Horizon

E-MAIL: THEOSOMSEN@CS.COM

Kopij voor de volgende editie aanleveren **vóór 1 oktober 2007**

Lay-out : Bep Berkhoff-van den Boom

Druk : Feluagroep, Apeldoorn

**We staan overname van tekst graag toe,
mits met bronvermelding**

Inhoud

Bestuur en Adviseurs, Colofon en Doelstelling, Inhoud	2
Voorwoord	3
De eeuwige strijd tegen het water	4
Het ontstaan van Gelderland	5
Beloning voor een weekeinde afzien: een nieuwe motor	6
Fietsvakantie op Cuba	8
Gedichtenbundel vanuit het Somsenhuis	9
Programma 3 ^{de} wereldwijde Somsen reunie	10
Zonder vervoer staat alles stil	12
Wat doet die haan toch op de kerktoeren?	13
Moderne Pelgrims naar Santiago de Compostela	14
Opvallende signaleringen	17
Geef uw nieuwste familiegegevens door!	18
Familieberichten	19

Doelstelling Somsen Stichting*De Stichting heeft ten doel:*

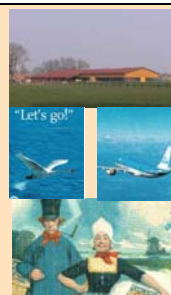
het bewaren en bevorderen van de saamhorigheid tussen personen welke de familienaam Somsen dragen, aan hen gerelateerd zijn of waren dan wel in hen geïnteresseerd zijn.

De Stichting tracht haar doel onder meer te verwezenlijken door:

- ♦ het verrichten van historisch onderzoek naar de regio- en familie-geschiedenis;
- ♦ het verzamelen van historische documentatie en genealogische gegevens;
- ♦ het aanleggen en beheren van een (familie)archief en databestanden;
- ♦ het uitgeven van een periodiek;
- ♦ het verstrekken van informatie aan personen, instellingen en instanties;
- ♦ het organiseren van activiteiten ter realisering van het doel van de stichting.

Op de omslag

Terug naar onze wortels!

Voorwoord

Het is in dit jaar 10 jaar geleden dat wij onze eerste wereldwijde Somsen Reünie hielden. Meer dan 400 Somsens of aangetrouwde Somsens kwamen op die prachtige zomerse dagen in augustus 1997 bijeen op de plaatsen van onze oorsprong.

Bij vrijwel de meeste aanwezigen van toen leeft deze reünie in de herinnering voort als een zeer bijzonder hoogtepunt. En dat was het ook; eigenlijk was het een niet te evenaren gebeurtenis en daar is een groot aantal oorzaken voor aan te wijzen.

In de eerste plaats was het de allereerste bijeenkomst voor alle Somsens die in kaart waren gebracht, de nieuwsgierigheid was groot. Van heinde en verre kwamen zij naar De Achterhoek, vele Nederlandse Somsens, maar ook hele groepen buitenlandse Somsens uit een groot aantal landen: o.a. de USA, Canada, Portugal, Noorwegen, Zuid-Afrika, Ierland, Groot-Brittannië, Duitsland, Griekenland, Italië.

Voorts werden op het feest twee prachtige documenten ten doop gehouden: de schitterende film van Ben Somsen, 'Somsen Panorama', die tijdens de komende reünie ook op DVD verkrijgbaar is en ons prachtige familieboek 'Somsen Omnes Generationes' door Dick en Theo Somsen, waarvan nog slechts enkele exemplaren beschikbaar zijn. In het kielzog van deze indrukwek-

kende reünie hebben wij de Somsen Stichting opgericht en 10 lange jaren zijn we bezig geweest met onze familie. Familiestichtingen hebben niet het karakter van een sportclub, een bridgeclub of enig andere vereniging waar je wekelijks bij betrokken bent, maar ondanks dat hebben we in de achter ons liggende jaren een groot aantal Somsens regelmatig kunnen bereiken. Tweemaal per jaar verscheen ons familietijdschrift 'Somsen Horizon', met daarin bijdragen van velerlei aard en van een al evenzo gevarieerd aantal familieleden. Daarnaast heeft een harde Somsen-kern jaarlijks deelgenomen aan de uiterst gezellige campingweekenden in IJzerlo en we hebben enkele keren prachtige rivierboottochten gemaakt.

Voor een grote groep Amerikaanse Somsens en een achttal Nederlanders ligt de reünie in Baldwin in 2002 nog vers in het geheugen.

En nu staan we dan op de drempel van een derde Wereldwijde Somsen Reünie die we op de plaats van onze oorsprong, IJzerlo, zullen vieren.

De voorbereidingen zijn vorig jaar al van start gegaan en zijn nu in volle gang, het aantal deelnemers dat zich na een eerste berichtgeving in Somsen Horizon heeft aangemeld is hoopvol te noemen en het programma begint steeds vastere vormen aan te nemen. Meer hierover treft u in dit nummer aan.

Deze reünie kan geen herhaling zijn van die van 1997, noch kan zij vergeleken worden met de Amerikaanse reünie van 2002, maar wat deze reünie wél met de voorgaande overeenkomstig heeft, is het gegeven dat het een bijeenkomst zal worden van nazaten van één gemeenschappelijke voorvader: Roelof Boeinck van het Sumpstedeken, die op deze plek in het begin van de 17e eeuw ter wereld kwam. Op de plek waar wij zullen samenkomen, want naast vele andere programma-onderdelen zullen we ook een bijeenkomst met een plechtig karakter houden op de oerplek van alle Somsens. Bij het **Somsenhuis in IJzerlo** hopen we met vele Somsens en hun aanhang stil te

staan bij bijna 400 jaar Somsen geschiedenis. U mag daar niet bij ontbreken!

Namens het bestuur,
Johan Somsen

Errata

Op pagina 12 van SH-18 staat in de bijdrage 'Een ontmoeting met oude bekenden' de volgende naam vermeld: Marie Henriette Jager Gerlings-Noordendorp [1473]

Helemaal fout! De naam moet zijn:

Jeanette Marianne Somsen [717]
Het Stichtingsbestuur heeft inmiddels de verantwoordelijke redacteur (zie colofon) berispt en hem ontslag aangezegd per 1 januari 2008.

**LAATSTE KANS OM JE
AAN TE MELDEN VOOR
DE
3de WERELDWIJDE
SOMSEN REÜNIE**

De eeuwige strijd tegen het water

door Dick Somsen [130]

Hollanders en Water: al eeuwenlang zijn het vrienden én vijanden. Als zeiler houdt Dick Somsen van al dat water, maar soms houdt dat water iets teveel van hem...

Zo'n 37 jaar geleden kwamen wij in het bezit van een stukje weidegrond -nu noem je het 'recreatieperceel'-aan het Ganzendiep in de gemeente IJsselmuiden, net boven Kampen. De eerste jaren moest er hard gewerkt worden om de plek leefbaar te maken. Sanitaire voorziening met beerput bouwen, waterpomp slaan, groene afrastering planten enz. Onze toercaravan diende aanvankelijk als zomerverblijf maar in 1973 werd deze ingeruild voor een op maat gemaakte stacaravan. We genoten elk weekend met onze kinderen van de rust en het Ganzendiep: water om te zwemmen en te zeilen.

Het Ganzendiep heeft via het Ketelmeer een open verbinding met het IJsselmeer (de oude Zuiderzee) en doordat in 1975 de Houtribdijk, tussen Lelystad en Enkhuizen, het

De omgeving van Kampen

IJsselmeer halveerde ontstond bij de ingang van het Ketelmeer een trechter waar bij sterke Noordwestelijke wind, kracht 9 à 10, het IJsselmeerwater vanaf de Afsluitdijk opgestuwd wordt. Hierdoor ontstaat in heel NW-Overijssel een hoge

waterstand met onaangename overstromingen. De eerste keer dat we dit meemaakten stond het water ook in onze caravan, die we toen maar 30 cm hoger geplaatst hebben. Om de paar jaar is er wel een harde Noordwester en staat ons perceel dan ook 30 cm onder water.

In 1997 kregen we naast onze stacaravan een gastenverblijf dat regelmatig bewoond wordt door kinderen en kleinkinderen. Ook zij genieten dan volop van zonnen, zeilen en zwemmen.

In 2002 is bij Ramspol een balgstuw gebouwd die bij harde Noordwestenwind wordt opgeblazen en zodoende het IJsselmeerwater tegenhoudt. Deze balgstuw heeft helaas niet kunnen voorkomen dat tijdens de storm van 18 januari 2007 het water via het Zwartemeer zo hoog is opgewaaid dat ons perceel weer onder water kwam te staan. Na een week zakt het water wel weer en gelukkig hebben we geen schade. Er blijft wel veel bezinksel over op ons perceel, maar daar weet de hogedrukspuit wel raad mee.

De dag na de storm

Het ontstaan van Gelderland

door Theo Somsen [227]

Alle Somsens komen oorspronkelijk uit de buurtschap IJzerlo bij Aalten. Aalten ligt in de provincie Gelderland en die provincie kent een zeer lange ontstaansgeschiedenis. Vandaar deze poging tot een beter begrip.

Na de dood van keizer Karel de Grote in 814 viel zijn grote Europese rijk uiteen.

Van het ontstane machtsvacuüm maakten tal van machtige heren

gebruik om meer gebieden, landgoederen en rechten te verkrijgen. Eén van deze heren koos rond het jaar 1100 als centrum van zijn macht een burcht in Geldern (nog steeds een Duitse stad, net over de grens gelegen ter hoogte van Venlo).

Van daaruit vergrootten zijn nakomelingen hun invloed naar het noorden en tegen 1250 beheersten zij omvangrijke gebieden rondom Roermond, Nijmegen, Arnhem en Zutphen. In 1339 verleende de keizer van het Duitse rijk aan deze graaf van Gelre het recht zich hertog van Gelre te noemen.

De wereld veranderde toen in 1486 Maximiliaan van Oostenrijk keizer van het Duitse rijk werd.

Graftombe in Arnhem van hertog Karel van Gelre

Hij stamde uit het adellijke geslacht Habsburg en hij maakte zich sterk voor een sterk centraal gezag. Via manipulatie trachtte hij ook het gebied van Karel van Egmond, hertog van Gelre (1467-1538) te verwerven, die zich hiertegen verzette.

Dit leidde tot diverse oorlogjes tussen Gelre en de Habsburgers, die voortduurden tot in de 16de eeuw. Pas nadat de kleinzoon van Maximiliaan: Karel V (1500-1558) keizer werd, zou het Gelderse verzet gebroken worden. Het verzet van Karel van Gelre tegen de centralisatie was uiteindelijk zonder succes want toen hij in 1538 overleed in Arnhem moest zijn opvolger Willem, hertog van Gulik en Kleef (afkomstig uit het aanpalende Duitsland) zich kort daarna gewonnen geven. Bij het toen gesloten Verdrag van Venlo kwam het hertogdom Gelre in 1543 uiteindelijk onder het bestuur van de Habsburgers.

Vanaf dat moment heerste Karel V ook over heel Nederland, België en Luxemburg, totdat in 1568 deze landen de Tachtigjarige oorlog begonnen: de vrijheidsstrijd van Nederland tegen de Spanje. Eén van de redenen van deze oorlog was de centralisatiefilosofie van Karel V en zijn opvolger Philips II: die ging de Nederlanders écht te ver.

Hertog Karel van Gelre was te vroeg geboren...

Gelderland (Gelre) in 1543

Beloning voor een weekeinde afzien: een nieuwe motor

door Gree van Daatselaar-Somsen [53]

Henkjan Somsen [425] kent maar één echte passie: motorrijden. En zo'n hartstocht kan tot gevolg hebben dat er na een wedstrijd wordt omgeroepen: 'And the winner is... Henkjan Somsen uit Eibergen!'

De blaren staan in zijn handen en de vellen hangen aan zijn hielen.

Eibergenaar Henkjan Somsen (doopnamen: Hendrik Johan) heeft het hele weekeinde afgezien. De 39-jarige voormalig nationaal *Endurokampioen* deed mee aan een zware driedaagse motorbeproeving. Hij won een gloednieuwe Enduromotor. Henkjan Somsen, tegenwoordig werkzaam in Haaksbergen en woonachtig in Eibergen, loopt twee dagen later nog op slippers door zijn huis. De sokken afgerold tot aan zijn hak. De blaren moeten drogen, voordat hij weer fatsoenlijk schoenen kan dragen. Het zijn de stille getuigen van haast onmenselijke inspanningen tijdens de *Yamaha Motoplus Dakar Challenge* in Valkenswaard. Een loodzware, drie-daagse beproeving voor mens en motor.

De deelnemers moesten hardlopen, mountainbiken, nachtelijke routes lopen met een GPS navigatiesysteem en boogschieten. En natuurlijk veel op de motor rijden.

In Valkenswaard (Noord-Brabant, NL.) trachtte Yamaha Nederland een beetje de sfeer van de echte Dakar Rally na te bootsen. Belangstellenden moesten € 1.000 storten voor deelname, maar kregen daarvoor wel een crosskledingpakket, helm en laarzen.

'Ik kan me voorstellen dat € 1.000 voor veel jongens een hoop geld is', zegt Henkjan Somsen. 'Maar als je ziet wat je er voor krijgt is het weinig geld. Ik kon die kleding, de helm en de laarzen goed gebruiken. Mijn eigen spullen zijn helemaal versleten. De motor trouwens ook.'

We praten met de man die in 1992 nationaal kampioen werd op de Enduro in de klasse 'nationalen'. Henkjan Somsen stapte vervolgens over naar de 'koningsklasse' -de senioren- en legde op dat niveau nog eens beslag op een zesde plek in de tweedaagse van Assen. En dat alles op een Honda 2-takt uit 1992.

Oppakken

In 1997 besluit Henkjan te stoppen, maar het bloed kruipt waar het niet gaan kan. Hij wil de draad weer oppakken. 'De Enduro kostte me te veel tijd en geld, maar ik bleef wel altijd betrokken bij de sport. Ging stevast kijken en deed zo af en toe ook nog eens mee. En m'n conditie heb ik goed op peil gehouden. Dat kwam me in Valkenswaard uitstekend van pas.'

Helemaal nu is gebleken dat Henkjan de overlevingstocht in Valkenswaard als beste heeft doorstaan. Hij had zich er goed op voorbereid. 'Aanvankelijk was ik huiverig, vreesde dat het een soort speurtocht in het donker zou worden. Maar het was één en al spektakel. Net als in de echte Dakar Rally dé ultieme uitdaging voor lichaam en geest', blikte Henkjan Somsen terug. 'Om te wennen aan de nachtelijke inspanningen heb ik de week ervoor dertig kilometer meegelopen met de nachtmarchon van Haaksbergen. Diezelfde dag heb ik een lange duurloop gedaan en de volgende dag ben ik van start gegaan in een cross in Lochem. Om het lichaam toch even op de proef te stellen.' Het hele spektakel speelde zich af op en rond het Eurocircuit in Valkenswaard, op vrijdag, zaterdag en zondag. De opdrachten zouden van een gewoon mens geen spaan hebben heel gelaten. Van de mountainbike naar een loopparcours, dan weer op de motor.

Om vervolgens dodelijke vermoeid dat rodding nog eens tegen een hoge schans te moeten opduwen.

Somsen kan er inmiddels om lachen als hij eraan terugdenkt. Elke dag eindigde hij op zo'n beetje alle onderdelen bij de eerste drie, inclusief twee zeges. 'Behalve het boogschieten. Dat ging belabberd.' Hij werd 22ste. 'Gelukkig was mijn concurrent niet veel beter. Die werd 21ste, waardoor ik in de eindrangschikking eerste bleef. Dat was wel even spannend. Het scheelde drie puntjes.'

Zijn prijs!

Over twee weken mag hij zijn gewonnen Enduromotor ophalen. Het kan niet anders of Somsen staat vroeg of laat weer aan de start van een echte wedstrijd. 'En helemaal in het nieuw', lacht de coureur. 'Inclusief de motor. En dat voor duizend euro en een paar nachten niet kunnen slapen. Oké, plus een paar blaren op handen en voeten dan.'

Bron:

Artikel van Marco Krijnsen in *De Twentsche Courant Tubantia* van 20 september 2006.

Met toestemming overgenomen en met enkele kleine aanpassing van de *Somsen Horizon* redactie.

Henkjan met zijn prijzen + een gloednieuwe Enduromotor.
(foto: Wouter Borre - *De Twentsche Courant Tubantia*)

Fietsvakantie op Cuba

door Frederik Somsen [551]

Je moet maar durven! Fietsen aan de andere kant van de wereld. Durfal Frederik Jan Somsen, geb. 1977, klom op zijn stalen ros, veroverde Cuba en laat ons delen in zijn avonturen.

Cuba is een land als geen ander. Het bezit een unieke mix van een zon, strand, salsa en communisme. Het is geen ontwikkelingsland maar ook

niet vergelijkbaar met de westerse wereld. Het is Cuba.

Drie weken fietsen door een land als Cuba is een belevenis waarvan ik

geen spijt heb. Ik hoop dat meer mensen Cuba gaan bezoeken na het lezen van dit stukje.

De overgang van Nederland (7 graden en regen) naar Cuba (zon en 27 graden) verliep soepel. Na een paar dagen acclimatiseren besloot ik om het land te gaan verkennen. Ik had hiervoor mijn trekkingfiets meegesleept uit Nederland.

Het fietsen beviel me gelijk goed. De wegen zijn goed onderhouden en erg rustig. Files bestaan niet in Cuba. Er is hier gewoon erg weinig gemotoriseerd verkeer. Oorzaak: de oliecrisis die ontstond toen de USSR begin jaren negentig uit elkaar viel en ogenblikkelijk alle subsidie aan Cuba stopte. De periode erna (periodica espical) werd een nare voor de meeste Cubanen. Te kort aan alles, maar vooral dus aan brandstof. Uit nood zijn er toen meer dan een miljoen Chinese fietsen geïmporteerd.

Maar terug naar de gemotoriseerde wereld. Alles wat hier rijdt stamt óf uit de Amerikaanse tijd (voor 1959) óf uit de Russische (1959-1990). Maar de meeste voertuigen zijn inmiddels een combinatie van die twee perioden. De motoren stoten dan ook een ondefinieerbare vieze, zwarte walm uit. Het is daarom een kwestie van ademhalen tussen de vrachtwagens door. De enige schone vervoermiddelen die hier rondrijden zijn oude Nederlandse (!) bussen, die niet meer voldeden aan de Europese milieurechtlijnen.

Je mag hier fietsen op de snelweg en dat is ook heel normaal. Ik doe het dus ook. Gevaarlijk? Nee niet echt, als je maar op tijd uitwijkt voor paard en wagen, slome fietsers en onoplettende voetgangers. De snelweg is gebouwd in de jaren 80 met de bedoeling om het westen van Cuba met het oosten te verbinden, maar door het uiteenvallen van de USSR stopte de snelweg in het midden van het land. Er was zelfs geen geld meer om al gebouwde viaducten aan te sluiten op de bestaande wegen.

Frederik in hartje Cuba

Mijn tocht bestond uit twaalf etappes van tussen de 70 en 135 km. Meestal vlakke ritten over goede wegen, soms wat heuvelachtig en af en toe een echte klim. Maar zeer goed te doen, zowel voor een beginner als een gevorderde fietser. Meestal fietste ik in de ochtend richting de volgende plaats en nestelde me in de namiddag op het centrale plein. Je blijft een bezienswaardigheid voor de Cubanen, dus kunnen ze het vaak niet laten om je aan te spreken. Ik overnachtte ook bij mensen thuis. Dit is vergelijkbaar met het Engelse Bed & Breakfast. Het is goedkoop, je bent verplicht om Spaans te spreken en je leert het 'echte' Cuba kennen.

Cuba heeft geen indiaanse tempels zoals Midden-Amerika. Maar het bezit wel veel mooie koloniale gebouwen. Deze stammen uit de 18de eeuw toen de suikerhandel veel geld opleverde. Voor de Spaanse bezetters natuurlijk. Een van de bekendste toeristische plaatsen is Trinidad. Staat hoog aangeschreven bij de reisbureaus, maar viel mij een beetje tegen. Het is alleen gericht op toerisme en heeft daardoor een deel van haar schoonheid verloren. Een aanrader vond ik Cienfuegos. De gebouwen zijn mooier dan in Trinidad en de straten zijn nog niet overvol met toeristen. Of met mensen die geld aan toeristen willen verdienen. Het is een lastig probleem als toerist. Je kunt de schoonheid van een land niet bewonderen, zonder het ook een beetje kapot te maken.

Ik verken een stad graag te voet, want op straat gebeurt het. Zeker in Cuba. De mensen leven op straat. Ze dansen, spelen muziek, of een potje domino. Kinderen vermaken zich ook prima. Straatvoetbal bestaat hier nog, maar de overheersende sport is toch honkbal. Op elke hoek zie je een groepje kinderen spelen. Een van de grootste gevaren op Cuba is dan geraakt te worden door een afgezwaaide bal. Havana, of Habana zoals ze het hier noemen, mag je natuurlijk ook niet missen.

Het bezit veel grote mooie maar ook veel grote lelijke gebouwen. En een bruisend nachtleven. En nog veel meer mooie dingen. Iedereen ontdekt weer iets anders. Als je de kans hebt om Cuba te bezoeken, doe het

dan snel, het is nu nog mooi en onbedorven.

Als iemand nog meer informatie wil mail me dan:

Frederiksomsen@hotmail.com

Weer een gedichtenbundel vanuit het Somsenhuis

Voor de tweede keer binnen korte tijd is er een gedichtenbundel verschenen van Hendrik-Jan Lammers, de 83-jarige bewoner van het Somsenhuis.

In Somsen Horizon 18 stond al een artikel over deze bijzondere man. Zijn eerste bundel met gedichten in het Achterhoeks oogstte zoveel succes, dat dit Hendrik-Jan geïnspireerd heeft een tweede bundel uit te geven: 'Het lêaven deur met Hendrik-Jan'.

Het lêaven deur met Hendrik-Jan

HENDRIK JAN LAMMERS

Deze bundel is in april verschenen en is voor € 10 verkrijgbaar bij de auteur zelf aan de Westendorpweg 6 (het Somsenhuis) en bij Buurtsuper Brunsveld, beide in IJzerlo.

Tijdens de grote Somsen Reünie op 18 augustus 2007 ligt dit boekwerkje uiteraard ook op onze kraam met Somsenboeken en Somsen Horizons. Wellicht horen we binnen niet al te lange tijd nog meer van deze dichter van IJzerlose bodem.

Nieuwe gedichten

Programma van de 3de wereldwijde Somsen reünie 17 - 19 augustus 2007

Locatie: Manege De Achterhoek in IJzerlo (Aalten)

Vrijdag 17 augustus

vanaf 16.00

Informele ontvangst van alle niet-Nederlandse familieleden én andere enthousiastelingen (bijv. de campinggasten) op de deel van campingboerderij 't Hoftijzer (annex Manege De Achterhoek) in IJzerlo (Aalten).

EEN VOORPROEFJE OM ALVAST IN DE JUISTE SFEER TE KOMEN !

Zaterdag 18 augustus

Feestelijk programma in de gloednieuwe hal van Manege De Achterhoek. Kinderopvang is aanwezig.

vanaf 09.30

Volg de wegwijzers - aankomst - gratis parkeren - gratis koffie en krentenwegge - betaling reüniebijdrage - uitreiking naambadges, reüniebuttons en programmaboekje.

10.30 Feestelijk en meervoudig welkom (verrassing)

11.00 Het Grote Somsen Spel (verrassing)

12.00 Lunch

13.00 De ontmoeting (veel tijd voor onderlinge contacten) en bovendien:

- ♦ Expositie van schilderijen van familieleden en historische Somsenhuizen
- ♦ Expositie van kunstzinnige foto's, gedichten, sculpturen en houtsnijkunst
- ♦ Genealogische helpdesk
- ♦ Permanente DVD-show: Reünies 1997 en 2002 + Campingweekends
- ♦ Marktkramen vol met:
 - Uw meegebrachte familiefoto's, documenten en voorwerpen
 - Boeken over De Achterhoek, Nederland en Engelstalige boeken
 - Somsen collector's item: Familieboeken (écht de laatste exemplaren), Somsen Horizons, T-shirts, Posters, DVD-Somsen Panorama, Buttons, Stickers, etc.
- ♦ Producten van oude ambachten: o.a. klompen, kleding en honing
- ♦ Workshop Violaar (zie Somsen Horizon 18)

16.00 Onthulling gedenkplaat bij het Somsenhuys (de oorsprong van onze familie)

17.00 Besproeiing met jenever van de Somsen-linde bij het Japikshuis

18.00 Borreluur in Manege De Achterhoek

19.00 Lopend buffet

met en passant: Demonstratie paardrijden, Cineac Somsen Panorama

vanaf 20.30 Napret: kletsen, drinken én sfeermuziek.

Zondag 19 augustus

Een vrije ochtend, maar voor de liefhebbers naar keuze toch een paar opties:

- * *Bijwonen kerkdienst in de protestantse Helenakerk in Aalten (de 'Somsen-kerk')*
- * *Wandeling door het centrum van Aalten o.l.v. een gids*
- * *Bijwonen kerkdienst in de protestantse Walburgiskerk in Zutphen (een majestueuze kerk in de hoofdstad van De Achterhoek) met aansluitend een wandeling door deze 14de eeuwse Hanzestad.*

13.00 Vertrek vanuit IJzerlo naar boerderij *Pakkebier* in de buurtschap Dale (Aalten).

Vanuit deze boerderij emigreerden in 1881 Jan Hendrik Somsen en Janna Rauwerdink naar de USA.

16.00 Beklimmen van de Aaltense watertoren (prachtig uitzicht over Aalten en omgeving).

18.00 Borrel en afsluitende maaltijd in restaurant Stegers op de Markt in Aalten (kosten ca. € 25 per persoon).

Maandag 20 - vrijdag 24 augustus

Hoewel de 3de wereldwijde reünie is afgesloten, tóch zijn er vast nog buitenlandse en campinggasten die zin hebben om langer te genieten van wat Nederland te bieden heeft. Daar wil de Somsen Stichting graag aan meewerken.

Een programma hebben wij niet, maar wél faciliteiten om tegemoet te komen aan de wensen van onze gasten.

Laat ons dus weten wat uw belangstelling heeft en wij zullen proberen een aantrekkelijk programma op te stellen!

Zelf denken wij o.a. aan:

- ♦ Boottocht op de rivier de IJssel van Zutphen naar Arnhem v.v. (hoofdstad van de provincie Gelderland)
- ♦ Rondrit per auto door De Achterhoek
- ♦ Fietstocht van een of meer dagen
- ♦ Bezoek aan het museum Kröller Müller (met vele Van Gogh's)
- ♦ Bezoek aan het kasteel Huis Bergh in 's Heerenberg
- ♦ Bezoek aan de voormalige Zuiderzee-eilanden Urk en Schokland
- ♦ Bezoek aan de Hanzesteden Deventer, Zutphen, Hattem of Elburg
- ♦ Bezoek aan Amsterdam
- ♦ Bezoek aan een Duitse stad: Münster of Keulen.

Hebt u een voorkeur voor één van de zondagmorgen-opties? Laat dit dan zo snel mogelijk weten aan Theo Somsen (zie colofon).

Het dichtstbijzijnde hotel:

Hotel Restaurant Brüggenhütte in Isselburg-Anholt (ca. 5 km. van IJzerlo, net over de grens in Duitsland).

De familie Klein Hesselink runt dit hotel en er kan nederlands worden gesproken.

Het hotel heeft 6 tweepersoonskamers (€ 65 per overnachting incl. ontbijt) en 3 eenpersoonskamers (€ 40 idem). Telefoon vanuit Nederland:

0049 (0)2874 91 470

Brüggenhütte

Neem vooral oude familiefoto's, -documenten en -voorwerpen mee! En niet te vergeten uw foto's van de reünie 1997 en/of 2002.

Daar is altijd belangstelling voor. Wij zorgen voor een plek om die te presenteren.

Wij zoeken nog gastgezinnen voor een aantal buitenlandse familieleden.

Boeiend! Hebt u interesse neem dan contact op met Theo Somsen (zie colofon).

Laat ons weten of u nog video opnamen van de reünie 1997 heeft.

Wij lenen die van u, bewerken die en maken er een DVD van.

Tijdens de reünie vertonen wij dan die historische beelden. Neem contact op met Theo Somsen (zie colofon).

Als u deel wilt nemen aan één of meer activiteiten in de week van 20 – 24 augustus, geef dit dan z.s.m. door aan Theo Somsen (zie colofon).

Geef dan tevens aan naar welke activiteit(en) uw voorkeur uitgaat.

De mooiste camping:

Natuurlijk, kamperen op camping 't Hofijzer (Manege De Achterhoek) in IJzerlo.

Deze camping van Eddie en Alice Sticker-Westervelt is voor ons gereserveerd en u kunt rechtstreeks een plaats reserveren bij hen via tel. 0543-466693.

In de omgeving van IJzerlo en Aalten zijn tal van overnachtingsmogelijkheden.

Voor informatie kunt terecht bij VVV-Aalten: 0543-473052 of via www.vvvaalten.nl

Hotel Golden Tulip in Winterswijk

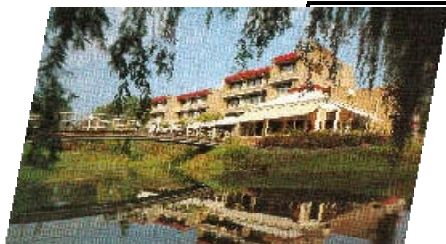
Camping 't Hofijzer in IJzerlo

Hotel Restaurant Brüggenhütte in Isselburg-Anholt

Het duurdere hotel:

Hotel Golden Tulip in Winterswijk (ca. 15 km. van IJzerlo. Het hotel heeft kamers te over.

Telefoon: 0543-517755 of via de engelstalige site

www.goldentulipwinterswijk.nl

Wie deel wil nemen aan de afsluitende maaltijd op zondagavond in restaurant Stegers (zie hiervoor) kan zich eveneens nu al aanmelden bij Theo Somsen (zie colofon).

Zonder vervoer staat alles stil

door Ard Johan Somsen [544]

Als u in Nederland achter een vrachtauto hebt gereden heeft u vast wel eens op een sticker zien staan: 'Zonder vervoer staat alles stil'. Ard Johan Somsen uit Aalten heeft zo'n sticker op zijn vrachtauto geplakt en maakt ons letterlijk wegwijs in zijn vak.

Flat containervervoer

Ik ben Ard Somsen, 38 jaar oud en sinds zes jaar vrachtwagenchauffeur waarvan 2 jaar mede-eigenaar van het transportbedrijf Soyer transport. Nu zijn er verschillende takken van vervoer over de weg die allemaal hun eigen specialisme hebben. Ik heb in die zes jaar hoofdzakelijk containers vervoerd. Binnen deze tak heb je het normale containervervoer maar ook het aparte 'flat containervervoer'.

Wat het verschil is? Wel, een flat container is een open container waar vracht op wordt geladen wordt die niet in een normale container past. Hetzij vanwege breedte, hoogte en/of lengte. Ook de manier van laden of lossen heeft er mee te maken of er een flat of normale container wordt gebruikt.

Een lading op een flat container moet over het algemeen ook afgezeild worden. Denk bijv. maar aan wat er gebeurt als spaanplaat nat wordt: je hebt er dan niks meer aan. Uiteraard wordt de lading ook met spanbanden vastgezet en

worden er eventueel rongen naast gezet (bijv. voor het vervoer van buizen en boomstammen).

De meeste chauffeurs waarmee je onderweg mee aan de praat komt

Ard

hebben een broertje dood aan dit werk. Ze vinden dat je er vies van wordt en dat je er maar druk mee bent. 'Zeker nog nooit van een douche gehoord?!' en 'Ik heb altijd

een sportschool in de buurt!', zeg ik dan maar. En als je eenmaal de slag te pakken hebt dan valt het allemaal best wel mee.

Ik ben ook liever druk bezig dan dat ik de hele tijd maar aan de koffie zit, als je bij de klant wordt geladen. Natuurlijk loop ook ik wel eens te schelden als je aan het afzeilen (zoals dat heet) bent en de wind blaast je zeil weg, zodat je weer opnieuw kunt beginnen. Maar je bent toch weer trots als je de lading weer onder zeil hebt en dus weer hebt gewonnen van de wind! Het is echt niet alleen kommer en kwel. De flatchauffeurs vormen onderling een hecht klikje. We staan altijd klaar om elkaar te helpen als we met meerderen zijn. Zo zijn we bovendien veel sneller klaar. Ook komen we regelmatig bij dezelfde adressen, zodat ze je daar ook kennen en ze veel behulpzamer zijn.

Het beroep heeft ook zo zijn nadelen: de hele week van huis en eigenlijk veel alleen. Maar na verloop van tijd wen je daar wel aan. Bij ons is het zelfs zo dat je nog wel eens kunt regelen dat je langs huis gaat. Dit is nog wel te doen omdat we in het containervervoer geen extreem verre ritten hebt. Ook kom je vaak in de haven van Rotterdam waar je ook weer bekende chauffeurs tegen komt. Bij mijn vorige werkgever werkte ik in ploegendienst en dus vaak onregelmatig. Mijn vrouw Angelique is er daardoor mee opgegroeid. Onze kinderen waren nog klein toen ik ermee begon dus die weten eigenlijk niet beter.

Nu u weet wat mijn werkzaamheden zoal zijn, wil ik een ieder oproepen om wat verdraagzamer te zijn in het verkeer. Ik zit hele dagen op de weg en maak de gekste dingen mee. Vaak moet een vrachtwagenchauffeur zeer gevaarlijke manoeuvres uithalen om een ongeluk te voorkomen, terwijl hij toch 40 tot 50 ton in bedwang moet houden. Meestal is dat 'geld' van een ander. Bovendien wil de vrachtwagenchauffeur aan het eind van de week wel heelhuids thuis komen. Mensen heb begrip voor ons en loop je niet gelijk te ergeren als vrachtauto's elkaar inhalen.

vervolg op pagina 18

Wat doet die haan toch op de kerktoeren?

door Theo Somsen [227]

Soms stelt iemand uit Verwegisthan je een vraag over iets dichtbij in jouw buurt en wat blijkt: je weet het niet precies. Probeer dan maar eens een fatsoenlijk antwoord te geven.

Onlangs nam een 8 jarig meisje uit Amerika op school deel aan een project over de geschiedenis van windwijzers (weerhanen). In dat project kwam o.a. naar voren dat sinds de 12de eeuw katholieke kerken op hun torens een haan hebben staan. Een Paus gaf daartoe de opdracht opdat de gelovigen zich blijvend de verloochening van Jezus door zijn volgeling Petrus zouden herinneren.

Volgens de bijbelse verhalen verloochende Petrus immers Jezus driemaal, vlak voor diens terechtstelling. En na die derde verloochening kraaide er een haan, waarna Petrus zich herinnerde dat Jezus ooit had gezegd: 'Voordat er een haan gekraaid heeft, zul je mij driemaal verloochenen' (Matteüs 26:75).

Een Amerikaans familielid van mij sprak hierover met dat meisje en zei dat volgens hem protestantse kerken altijd een haan op de torenspits hebben staan en rooms-katholieke kerken alleen een kruis.

Zij kwamen er niet uit en 'dus' ontving ik een e-mail van mijn achterneef met de vraag hoe ik, vanuit het oude Europa, daarover dacht.

Eerlijk gezegd: daar had ik nog nooit over nagedacht. Maar omdat de vraag mij wel intrigeerde en het daaropvolgende weekeinde erg mooi was, besloot ik op zondag 11 maart 2007 met mijn fiets een rondje door de omgeving van Vaassen te maken. En natuurlijk nam ik mijn camera mee.

Verrassend, want wat bleek? Alle torenspitsen van de kerken in onze woonomgeving zijn voorzien van zowel een kruis als een haan. Zowel de rooms-katholieke als de protestantse kerken!

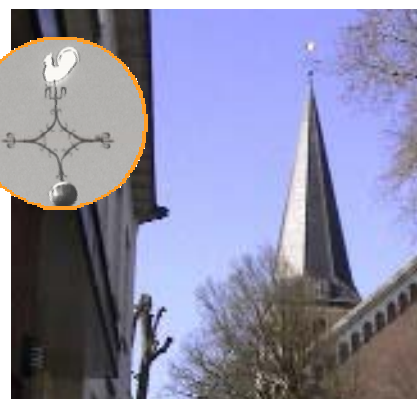
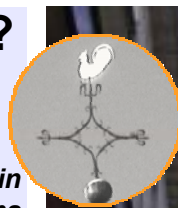
Omdat het mij echter niet zo vanzelfsprekend leek dat protestanten slaafs een beslissing van een Paus uit een ver verleden overgenomen zouden hebben, dook ik vervolgens in een aantal oude boeken. Met een verrassend resultaat, want wat bleek: In lang vervlogen tijden plaatsten onze Germaanse voorouders levende hanen in hun Meibomen en ook hoog in andere bomen. Zij deden dat omdat voor hen de haan hét symbool was van waakzaamheid en oplettendheid. Waakzaamheid voor dreigende gevaren en oplettendheid voor het aanbreken van de dageraad, de nieuwe dag. In hun Meibomen plaatsten zij die hanen daarom als een symbool voor de nadere lente. Ook in het Scandinavische Edda-epos wordt vermeld, dat in de wonderboom Mimameidhr een haan wordt geplaatst.

Ik denk dat dit aloude gebruik onuitroeibaar was onder de net gekerstende Germanen en dat die 12de eeuwse Paus besloot er maar een christelijke 'draai' aan te geven.

En daarmee kunnen de huidige erfgenamen van die Germanen in Nederland (of ze nu protestant of rooms-katholiek zijn) prima leven.

Trouwens: In Nederland kennen wij de haan nog steeds in bijv. de uitdrukking 'de rode haan laten kraaien', wat zoveel wil zeggen als: er is brand gesticht. In brandweerkringen zeer bekend en er zijn zelfs personeelsverenigingen van brandweermannen met de naam 'de rode haan'.

En ten slotte: er wordt wel eens gezegd dat die haan op de kerktoeren staat omdat er anders geen kip meer in de kerk komt; dat is een grapje.

Dorpskerk-Vaassen (Protestant)

St. Martinuskerk-Vaassen (RK)

Dorpskerk-Nijbroek (Protestant)

St. Antoniuskerk-De Vecht (RK)

Moderne Pelgrims naar Santiago de Compostela

door Johan Somsen [1089]

Met Rome en Jeruzalem, is Santiago de Compostela een van de belangrijkste pelgrimsplaatsen geweest in de katholieke traditie. Trokken in de Middeleeuwen miljoenen pelgrims naar Santiago om daar 'heil' te vinden, zowel voor het lichaam als voor de ziel, zo beweegt zich de laatste decennia wederom een grote stoet pelgrims uit alle uithoeken van de aarde langs duizend jaar oude routes. Maar thans zijn de motieven zeer divers, er is nog wel een enkeling die vanuit christelijke motieven deze tocht loopt, maar zij vormen een minderheid. Nu ontmoet je er Protestanten, Hindoes, Boeddhisten, Joden, anarchisten, atheïsten, plattelandsvrouwen en wat al niet meer.

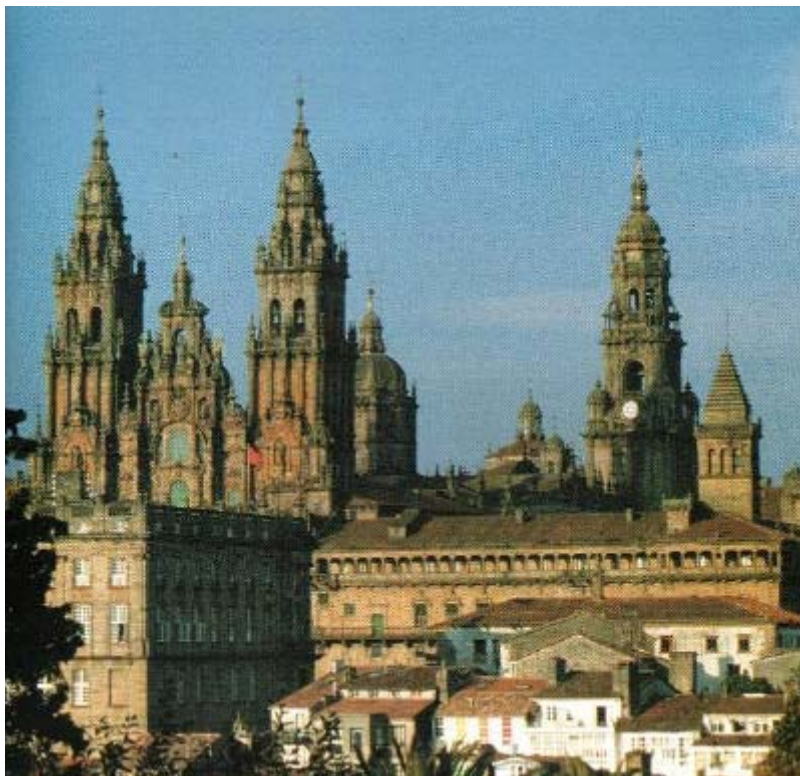
De aantrekkingskracht die van deze weg uitgaat, is er echter bepaald niet minder op geworden.

Ter afsluiting van mijn werkend bestaan heb ik in september 2006 de Camino Frances -een 800-km lange route- gelopen, waarover in SH 18 gepubliceerd is. Hier wil ik graag enkele achtergronden belichten.

Historische achtergronden

Jacobus was, samen met zijn broer Johannes, bij de eerste apostelen die door Jezus geroepen werden, na Petrus en Andreas. Jacobus de Meerdere behoorde samen met Petrus en zijn broer Johannes tot de drie bevoorrechten onder de apostelen. De toevoeging 'de Meerdere' dient ter onderscheiding van zijn gelijknamige collega-apostel, de zoon van Alfeüs, die dan 'de Mindere' wordt genoemd. Na de hemelvaart van Christus verkondigde Jacobus met de andere apostelen het evangelie in Palestina, vooral in Judea en Samaria. Sinds de 4de eeuw wordt aan hem ook het auteurschap toegeschreven van de zogenaamde Brief van Jacobus. Doch waarschijnlijk gaat het hier enkel om een pseudoniem uit de na-apostolische tijd. Omstreeks het paasfeest van het jaar 44 werd hij in Palestina op bevel van koning Herodus Agrippa (37-44) met het zwaard onthoofd. Zo werd hij de eerste martelaar onder de apostelen. Volgens een aantal geschriften (6de en 9de eeuw) bevindt Jacobus' graf zich op de Olijfberg.

Vanaf het einde van de 7de eeuw ontstaat het verhaal dat Jacobus de Meerdere het evangelie gepredikt zou hebben in Spanje. Omstreeks 40 na Christus moet hij naar het Iberische schiereiland vertrokken zijn.

Kathedraal van Santiago de Compostela

Negen discipelen zouden hem op deze reis hebben vergezeld. Het feit dat de Spaanse naam voor Jacobus 'San Iago' luidt, verklaart waarom de stad Santiago heet. Het schijnt dat volgens deze legende Jacobus, na enige tijd in Spanje te hebben

verbleven, weer terug is gegaan naar Jeruzalem en daar in 44 is onthoofd. Het idee van een apostolische oorsprong geeft de jonge Kerk in Galicië ongetwijfeld moed in een tijd dat ze het moeilijk heeft onder islamitische aanvallen.

Galicië is het enige gebied in Spanje dat nooit bezet is geweest door de Moren. En het is ook vanuit hier dat de Reconquista, de herovering van Spanje op de Moren, is begonnen. Vanaf de 9de en 10de eeuw wil de overlevering dat Jacobus de Meerdere niet in Jeruzalem begraven mocht worden en dat zijn discipelen hem, na zijn marteldood, naar de plaats Compostela in Spanje hebben gebracht. Jacobus zou door zijn volgelingen Athanasius en Theodorus van Jeruzalem naar Spanje zijn overge-

bracht in een stenen bootje, dat geheel op eigen kracht de Straat van Gibraltar is doorgevaren. Ze gingen aan wal in El Padron, Noordwest Spanje, in de provincie Galicië, en begroeven de apostel 8 mijl landinwaarts.

We weten dat er vanaf de 9de eeuw sporen terug te vinden zijn van de verering van relieken, op de plaats van dat graf te Compostela. Het feit dat dit graf eeuwenlang niet bekend en vereerd was en dan plots wel, moest men verklaren: het graf zou door verwaarlozing in de vergetelheid zijn geraakt en tot nieuw leven zijn gekomen dankzij een herontdekking. In het jaar 813 ontdekt de kluisenaar Paio in het hartje van 'het einde van de wereld' (Finis terrae) de graftombe van Santiago el Mayor (Jacobus de Meerdere). Deze kluisenaar, die verbleef in Amahia, kreeg van engelen een bericht over de vindplaats; het graf zou zijn aangeduid door bovennatuurlijke lichtschijnsels. De plek wordt vervolgens naar Jacobus genoemd: San-Iago.

Door de Vikingen werd trouwens heel dit gebied al 'Jacobsland' genoemd. De naam Compostela wordt etymologisch graag verklaard door de legendarische ontdekking van het graf dankzij de wonderlijke lichtschijnsels, nadien opgevat als sterren; vandaar 'sterrenveld', in het Latijn: 'campus stellarum'. In de Middeleeuwen wordt nog een betekenis toegevoegd: het bedevaartsoord wordt geassocieerd met 'Finis terrae'. Vanuit een continentaal Europees standpunt werd inderdaad deze landstreek in Spanje aangezien voor het 'einde der aarde'.

Met deze legende op de achtergrond is de apostolische graftombe na herontdekking uitgegroeid tot een belangrijk bedevaartsoord. In de middeleeuwen stond het graf van Jacobus met betrekking tot echtheid boven alle verdenking. Van heinde en verre stroomden pelgrims toe en tal van wonderverhalen ontstonden. Santiago groeide uit tot een zeer belangrijk pelgrimsoord, met kerken en een enorme kathedraal.

Op het hoogtepunt van de faam van Santiago, in de 12de eeuw, trokken jaarlijks een half miljoen pelgrims naar de stad. Op een West-Europese bevolking van ongeveer vijftig miljoen betekende dat één procent!

Alleen maar niet eenzaam

In de periode van het kritisch ingestelde humanisme (lees de discussie van Erasmus, rond 1500, hierover) begint de twijfel hieromtrent sterker te worden.

Het dieptepunt lag in de eerste helft van de 20ste eeuw, toen nog maar een enkeling van buiten Spanje de tocht ondernam.

Na de tweede wereldoorlog is het tij langzaam gekeerd. In 1993 kwamen bijna 100.000 mensen in Santiago aan. Dat jaar was een zogenoemd 'Heilig Jaar', omdat het naamfeest van Sint Jacob (25 juli), op een zondag viel. In 1999, het volgende Heilig Jaar, waren dat ruim 150.000 mensen. 2004 was ook een Heilig Jaar. Er gingen bijna 180.000 mensen op pad naar Santiago de Compostela. In de latere jaren groeit de stroom pelgrims gestaag: in 2005 waren het er 94.000 en in 2006 al meer dan 100.000.

Als ik mijn persoonlijke belevenissen en overpeinzingen aan het papier zou toevertrouwen zou dat een boek kunnen vullen. Ik zal me daarom hier beperken tot wat voor mij het meest essentiële van deze tocht is geweest.

Om te beginnen had ik er sterk behoefte aan iets bijzonders te gaan doen na een lang leven als leraar. Ik heb daarom eerst gewacht tot de scholen na een lange zomervakantie weer zouden beginnen en toen heb

ik mijn slag geslagen. Toen iedereen weer in het keurslijf van alle dag stapte, stapte ik met mijn rugzakje op langs oude wegen. In de eerste plaats verschaftte het besef dat ik een 1000-jaar oude route liep mij een bijzondere bekooring. Te weten in de voet-

Een legende vertelt hoe een ridder die met zijn op hol geslagen paard in de zee terecht kwam en hulp vroeg aan de H. Jacobus. De ridder bleef drijven. Toen hij aan land kwam merkte hij dat hij met schelpen overdekt was.

Jacobsschelp

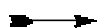
Shell-logo

De Jakobsschelpen werden (worden) gevonden aan de kust van Galicië (Noordwest Spanje).

Toch aarzelde Paus Leo XIII niet om de skeletten die in 1879 opgegraven waren, te bevestigen als het authentieke gebeente van de heilige apostel Jacobus en diens gezellen.

In de loop der eeuwen raakte het pelgrimeren naar Santiago de Compostela heel geleidelijk in onbruik.

van miljoenen mensen voor mij verbond me op een zeer bijzondere manier met hen. Vaak werd ik door gedachten getroffen over hoe zij zich gevoeld moeten hebben, hoe zij de schoonheid van het landschap, de eenzaamheid soms, en het grote gevoel van vrijheid en de contacten met andere mensen ervaren moeten hebben.

Natuurlijk liepen mijn middeleeuwse voorouders met een ander doel: zij gingen voor hun zielenheil op pad. Toch is ook uit de literatuur bekend dat onze middeleeuwse medemens bepaald niet afkering was van plezier, avontuur en genot onderweg en daarin verschillen we niet veel van elkaar. Wat hen natuurlijk wel zeer van ons onderscheidt, zijn de veel primitievere omstandigheden waaronder zij moesten lopen, er bedreigden hen meer gevaren en als zij eenmaal het doel van hun reis hadden bereikt, stond hen nog een zware terugtocht te wachten, waar wij ons per vliegtuig of trein binnen zeer korte tijd weer huiswaarts kunnen begeven.

Een ander belangrijk element, misschien wel het belangrijkste voor mij, was de ervaring bijna geheel vrij te zijn in erg veel opzichten. Omdat ik slechts 8 à 9 kg bagage op mijn rug droeg (met inbegrip van de rugzak en de watervoorraad) hoefde ik mij nauwelijks zorgen te maken over de materie. Ik hoefde niet te kiezen uit kleding, want ik had van alles maar twee: één aan het lijf en één in mijn rugzak, verder een minimum aan verzorgings-spulletjes en dat was het. Bevrijdend! De samenhang der dingen is bovendien zo groot – doordat ik mij niet om materie hoefde te bekommeren kreeg ik zoveel ruimte in mijn hoofd en in mijn hart dat ik me daaraan volledig kon wijden. En dat verschaftte de grootste mogelijke vrijheid om met andere mensen in contact te komen, wanneer de behoefte er was, maar ook gaf het mij alle ruimte om na te denken over alles wat ik maar tot mijn geest wilde doorlaten. Als je dit dagen en nog eens dagen achtereen beleeft, ontstaat er een andere zijns wereld, die ik niet kan uitleggen maar die door veel medepelgrims ook zo werd ervaren. Voorwaarde is naar mijn mening dan wel dat je alleen reist, waardoor je in je handelen en je denken niet wordt belemmerd door medereisgenoten. Dit is vergelijkbaar met het minimum aan bagage, waardoor je ook maar minimaal wordt beperkt.

Verder versterkte de ervaring dat je lijf je de mogelijkheid biedt je bijna moeiteloos over grote afstanden te verplaatsen ook nog eens dat bijna niet uit te leggen vrijheidsgevoel. Het gevoel dat je in de vroege ochtend op pad gaat langs onbekende paden en dat je lichaam dat moet doen en dat ook kan, geeft een groot gevoel van bevrijding en ook voldoening. Ik heb nog nooit meer van eenvoudig voedsel en gewoon water genoten als tijdens deze tocht.

De thuiskomst overviel me als een schok. Terwijl ik in een knus, pittoresk, klein huisje leef, met niet al te veel spullen om me heen, voelde ik me bij thuiskomst overspoeld door de materie. De eerste weken ben ik alleen maar bezig geweest met opruimen, overbodige dingen weg doen. Dat gaat mettertijd wel wat over, maar je beseft zo intens dat je niet met teveel spullen door het leven moet gaan, omdat daar een remmende werking van uit gaat. Ik ben niet met een kater blijven zitten, maar wel met een knagend verlangen naar het maken van een nieuwe pelgrimage en er is maar één oplossing dit gevoel te bevredigen en dat is weer op pad te gaan. In mei 2007 trek ik mijn wandelschoenen weer aan en loop dan van Sevilla, in het zuiden van Spanje, naar Santiago de Compostela, een 1000-km lange, oude Romeinse weg. Ik heb mijn uitrusting al klaar liggen, want ik bijna niet wachten.

Pelgrim Johan

**Historische bronnen:
diverse sites op de
camino-de-santiago.startpagina.nl**

Ontbijt

Op 29 november 2006 promoveerde aan de universiteit van Basel (Zwitserland) Ester Reijnen.

Ester is de dochter van Josta Somsen [2896] en Henk Reijnen [2897].

De titel van haar proefschrift: A contribution to the understanding of visual perception and attention.

Geen wonder dus dat zij studeerde aan de Faculteit voor Psychologie.

En ja hoor, onze webmaster John Howard Somsen [2353] is neergestreken in Florida met zijn Golden Falcon. Hij blijft gewoon bereikbaar via zijn e-mailadres en mobiele telefoon (zie colofon), maar wie hem wil bezoeken kan terecht op het volgende adres:
4579 Daisy Drive Kissimmee, FL
34746-6386

Opvallende signaleringen

John Somsen
4579 Daisy Drive
Kissimmee, FL 34746-6386
(407) 397-9107

Natuurlijk is ook onze voorzitter Johan Somsen [1089] ooit jong geweest. Maar zou u hem nog herkennen op deze oude foto? De foto is gemaakt in zijn geboortjaar 1944 en hij wordt gekoesterd door zijn tante Willemmina Everdina Somsen [1187], meestal tante Zus genoemd, en zijn grootmoeder Everdina Wilhelmina Somsen-te Kamp [1082]

PUPIL VAN DE WEEK: EVA SOMSEN (F8M)

De F8-leiding is gevraagd of wij de pupil van deze week wilden kiezen. Eigenlijk hoefden we daar niet lang over na te denken. Onze pupil van de week is Eva Somsen!

Eva staat in de spits en is een handige voetbalster. Ze is snel en behendig met de bal.

Eva kan lekker met de bal aan de voet door gaan en er dan ook nog leuk uit scoren. Ze is niet bang voor de tegenstander of voor de bal. Verder is het een leuke en gezellige meid die ook met de training altijd enthousiast mee doet. En wat natuurlijk helemaal leuk is, dat haar hele team komende zaterdag 'team van de week' is. Wij wensen A25V 1 een fijne wedstrijd toe. Mannen, pak de punten!

En dan was er nog kort bericht over Eva Somsen [4382] uit Aalten op 29 november 2006 in 'Aalten Vooruit'. De jeugdige Eva (8 jaar) blijkt een zeer talentvolle voetbalster te zijn. Zij gaat dus een mooie toekomst tegemoet!

Geef uw nieuwste familiegegevens door!

door Dick Somsen [130]

Ter gelegenheid van de te houden wereldwijde Somsen Reünie in augustus 2007 is het plan ontstaan een aanvulling/update op CD-Rom van ons familieboek Somsen Omnes Generationes uit te geven. De familiegegevens in het boek zijn na 10 jaar wel toe aan een restauratie, daar in de afgelopen periode veel mutaties hebben plaatsgevonden. Ook zijn sinds 1997 wel 1800 familieleden door geboorte en huwelijk toegevoegd aan ons bestand.

Indien u beschikt over aanvullende gegevens en/of correcties in ons familieboek wilt aangebracht zien verzoek ik u deze op korte termijn aan mij door te geven, bij voorkeur schriftelijk aan:

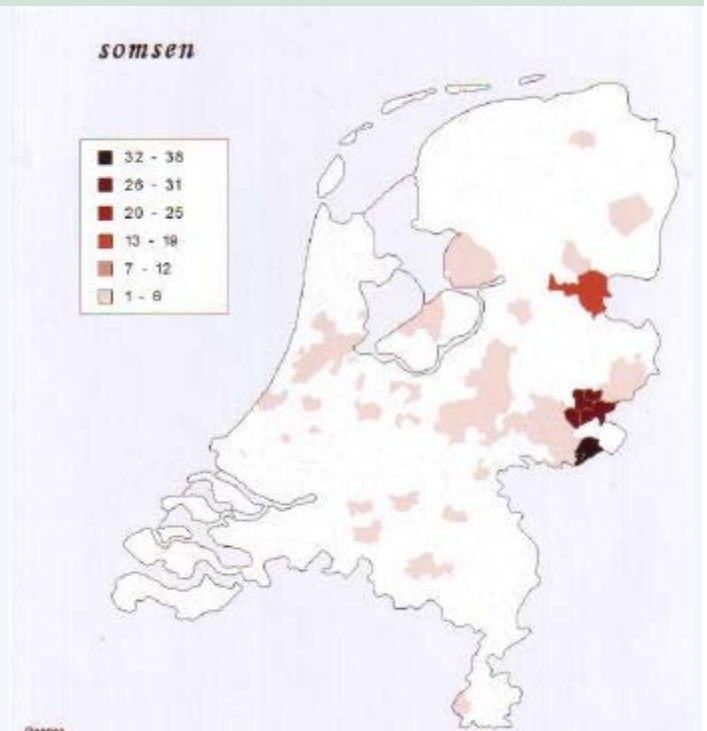
Somsen-Genealogie, Monteverdilaan 175, 8031 DL Zwolle of per email aan: somseogenealogie@kpnplanet.nl

Uw opgave wordt dan verwerkt in de geplande uit te geven aanvulling/update van ons familieboek.

Om een indruk te krijgen op hoeveel aanvullingen/updates gerekend moet worden gelieve u ook het aantal CD-Roms waar u belangstelling voor heeft gelijktijdig op te geven.

Somsens in Nederland

Waar wonen de Somsens in Nederland? En waar zitten de meeste? Deze kaart brengt dat in beeld. Wel jammer dat de gegevens zijn ontleend aan de telefoonboeken. Want waar zitten dan al die Somsenmeisjes, die inmiddels een andere familienaam dragen?

Vervolg van pagina 12

Oké, het duurt iets langer maar ook wij willen en moeten verder. Nu zult u wel vinden dat daar weer een chauffeur spreekt die vindt dat hij alles goed doet.

En eerlijk is eerlijk: ook wij doen wel eens iets verkeerd; dat geef ik toe.

Als je mij nou vraagt wat er zo leuk is aan het beroep? Wel, wat wil je nog meer: je komt nog eens ergens en je wordt er nog voor betaald ook! Zeker met de voor containerbegrippen verre reisjes heb je soms best het idee dat je op vakantie bent. 's Zomers met het lekkere zonnetje en 's winters met de sneeuw. Het levert dan ook hele mooie foto's op. Maar zoals ik al eerder schreef komen we over het algemeen niet zo heel erg ver. We rijden op Duitsland, Frankrijk en de Beneluxlanden.

Tot slot wens ik iedereen vele veilige kilometers toe, zowel privé als zakelijk. En ik hoop dat we elkaar onderweg eens een keer treffen.

Pentekening Japikshuis

Het verdwenen meesterwerk

Het tweede meesterwerk van Aart Dirkzwager (zie pag. 11 en 20 van SH-18) is getraceerd!

Marnix Somsen [228] ontdekte én fotografeerde het op 2 augustus 1999 in het appartement van Henry Northrop Somsen [2456] in Rochester, Minnesota. In 1962 bezocht Henry N. samen met zijn vrouw en 2 kinderen IJzerlo én het Japikshuis. Via de bewoners bestelde hij bij Aart Dirkzwager een pentekening van het Japikshuis.

Familieberichten

In deze rubriek attenderen wij u op de familieberichten die ons bereikten. Wij geven deze graag aan u door en bedanken iedereen, die de moeite nam ons op de hoogte te stellen van de blijde of droevige gebeurtenissen in hun en onze familie. Dit stelt onze adviseur, Dick Somsen uit Zwolle, in staat ons genealogisch bestand 'up to date' te houden en wij hierover kunnen berichten in Somsen Horizon. Wij stellen het zeer op prijs als u uw familieberichten (als kan mét een foto!) toezendt aan ons secretariaat: Somsen Stichting, Jan Tooropstraat 2, 3817 PZ Amersfoort.

Geboren

24-05-2005: Anneke Mae Jensen [5584] d.v. Cullen Andoen Jager Jensen [4865] en Andrea Paulsen [5581]

21-10-2006: Hannah Marie [5571] d.v. Kent Jerome Kippes [4009] en Leah Rachel Somsen [2698]

03-01-2007: Mingo Robbie Donas [5613] z.v. Robertus Theodorus (Rob) Wennekendonk [3875] en Maruschka Elisa Jeanette (Maruschka) Somsen [2881]

12-02-2007: Pascal Hendrik [5675] z.v. Guido Reijnen [5456] en Janine Petra Schoch [5457]

Mingo

Pascal

Gehuwd

05-08-2006: Ty Adrian-Lee (Ty) Edwards [3872] en Taryn Michel (Taryn) Coe [5562]

13-10-2006: Ronald Arnold Jan (Ronald) Kerst [5596] en Nicolette Monique (Nicolette) Somsen [1195]

12-05-2007: Coby Lynn (Coby) Somsen [2699] en Emmanuel Akuntah (Emmanuel) Raleigh [5700]

Ronald en Nicolette

Samenwonend

20-10-2006: Eduard (Ed) Wijngaard [5574] en Johanna Margaretha (Joke) Somsen [132]

Overleden

23-03-2006

Clinton Harold Gillmore [764]
76 jaar
Cool, CA. USA

28-10-2006

Thomas Richard Bear [3505]
70 jaar
Buchanan, ND. USA

24-02-2007

Tijs Martinus Cernéus [1862]
82 jaar
Eibergen

26-02-2007

Jan Somsen [1801]
79 jaar
Eibergen

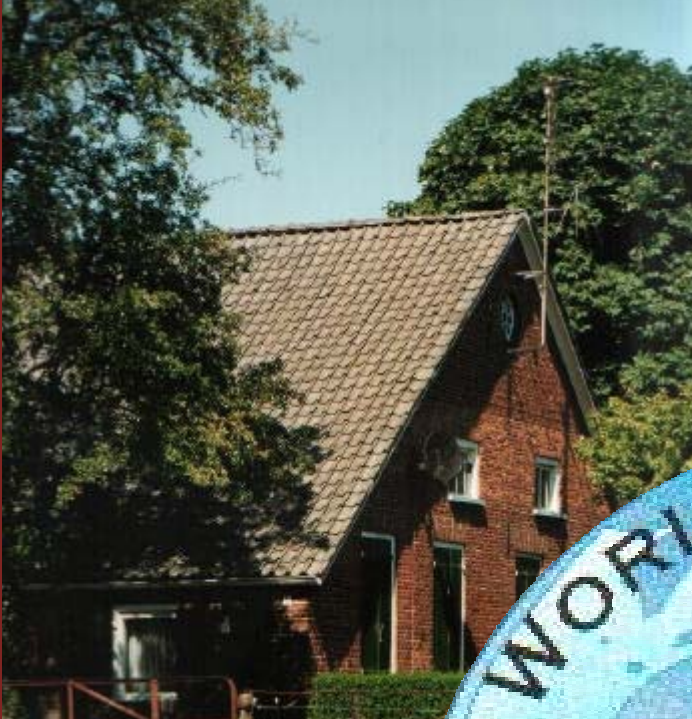
07-03-2007

Arend Jan (Jan) Mengerink [1851]
83 jaar
Neede

14-04-2007

Dirkje Smits-Hoopman [385]
82 jaar
Winterswijk

De historische Somsen-boerderijen

* **Somsenhuis (buurtschap IJzerlo)**

Hier woonden de eerste Somsens vanaf het begin van de 17de eeuw.

* **Japikshuis (buurtschap IJzerlo)**

Hier woonden Aaltjen Somsen en haar broer Hendrik Jan voordat zij in resp. 1847 en 1851 vertrokken naar de U.S.A.

* **Pakkebier (buurtschap Dale)**

Hier woonde Jan Hendrik Somsen met Janna Rauwerdink voordat zij in 1881 vertrokken naar de U.S.A.

